

Orsovai Hírlap

TARSADALMI HETILAP.

AZ ORSOVAI MAGYAR KÖZMŰVELŐDÉSI EGYESÜLET HIVATALOS KÖZLÖNYE.

Szerkesztőség: Korona-út 291.
Kiadóhivatal: Handl József Könyvnyomdája.
Megjelenik minden csütörtökön.

Szerkesztő és laptulajdonos:
MIHALIK SÁNDOR.

Előfizetési árak:
Egész évre: 8 korona | Negyed évre 2 korona.
Fél évre: 4 „ | Egyes szám 20 fillér.
Hirdetéseket fölvesz a kiadóhivatal.
Nyilttér soronként 30 fillér.

A Magyar Dalkör.

E hó 6-án tartotta a helybeli Magyar Dalkör évi közgyűlését, melynek lefolyásáról alább számolunk be.

Most, hogy a Magyar Dalkör az új szezon küszöbén ismét munkához lát, egy pár szót ejtünk arról a magasztos misszióról, amely a Magyar Dalkörre várakozik.

Ha van egyesület Orsován, mely hivatalosan egy magyar társadalmat létrehozni, úgy ez egyedül a Magyar Dalkör. A múlt esztendőben rendezett házi esték még mindnyájunknak élénk emlékezetében vannak, s szinte közhajjává lett, hogy azok ez évben megismétlődjenek. E a *közökhaj* a legfényesebb tanu jele annak, hogy a Magyar Dalkör társadalmunkban egy rég érzett hiányt töltött be, s helyes nyomokon járt.

E házi-esték meg fognak újulni ez évben is, s miként tavaly, ez idén is mindig lesz 4—5 számból álló kis programjuk, melyekben nemesen szórakozand a megjelenő közönség.

Azonban ismételen, már eleve kijelentjük, hogy közönségünk e házi-estékben ne lánson hangversenyeket, világért se; a szószoros értelmében *házi-esték* ezek, mint a milyeneket otthon szoktunk rendezni, ahol aztán egyik zongorához ül, a másik dalol.

A Magyar Dalkör háziestéi is ilye-

nek, ahol a rokonérzésük találkoznak, hogy egymással elbeszélgessenek, elszórakozzanak.

De a Magyar Dalkör evidentiában tartja a hazafias ünnepeket is, különösen márc. 15-dikét, s igyekszik azt mentől fényesebben megünnepelni, valamint gondoskodni fog arról is, hogy műkedvelői előadásokat, hangversenyeket rendezzen.

A Magyar Dalkör élén az elnök s néhány más tisztség kivételével új emberek állanak: Dr. *Horváth* Árpád szolgabíró lett az ügyvivő alelnök, *Gáspárdy* Aladár pol. isk. tanár a titkár.

A régiak, újak egyaránt lelkes emberek, tisztában vannak a dalkör magasztos feladatával, s különösen helyeseljük azon eszmét, melyszerint a Magyar Dalkör tagjaiul az iparos — és kereskedő osztályból is mentől több tagot biztosítsanak maguknak. E tendencia kiviláglik különben az alábbi átiratból, melyet egész terjedelmében közlünk:

Az Orsovai Kereskedelmi Ifjak Egyesülete tekintetes Elnökségének.

Orsován.

Az Orsovai Magyar Dalkör régóta nélkülözi tagjai között a kereskedelem terén működő polgártársainkat. Pedig meg vagyunk győződve, hogy városkánk kereskedői és kereskedelmi ifjusága is át van hatva azoktól a magasz-

tos eszméktől, melyek a Dalkört a hazafias magyar szellem és műveltség terjesztésében irányítják.

Régi, nagy hiányt akarunk pótolni akkor, amidőn a mélyen tisztelt Elnökség útján a Dalkör táborába való belépésre hívjuk a vezetése alatt álló egyesület t. tagjait. Tisztelettel kérjük városunk hazafias érzésű kereskedőit, lépjenek a Dalkör pártoló tagjai sorába; a kereskedelmi ifjuságot pedig nagy célunk érdekében felszólítjuk, legyenek a Dalkör működő tagjai! A nemzeti szellem terjesztésében minden honpolgárnak közre kell működnie!

Ertesítjük egyuttal a tekintetes Elnökségt, hogy f. hó 13-án (szerdán) este 6 órakor tartatik meg az első próba a régi iskola épületben. Ez alkalommal döntik el a működő tagok az ének próbák órarendjét. Előreláthatólag majnem egyhangulag az este 9-től kezdődő órákat választják, hogy senki se legyen akadályozva a megjelenésben.

Tagfelvétel iránti jelentkezések alulírott titkárhoz intézendők.

Amidőn reméljük, hogy a tisztelt Egyesület tagjai tömegesen csatlakoznak zászlónkhoz, maradunk

Orsován, 1905. december 11-én

hazafias tisztelettel:

Kopeczek Ferenc s. k. | Gáspárdy Aladár s. k.
elnök. | titkár.

Dr. Horváth Árpád s. k.
ügyvivő alelnök.

TÁRCA.

A barkácsoló ember.

Úgy vagyunk erre mifelénk, a környéken, hogy teszem azt, ha kikopik a baltanyél vagy a székláb törik el, a fűrészára vonaglik széjjel, vagy pedig ha annak idején jární kell tanítani az esztendő gyereket, hát kapjuk magunkat és megyünk az öreg Csiribishez, a barkácsoló emberhez és csináltatunk a baltafokba nyelet, fűrésznek rámat, a bukácsoló gyerek részére pedig tolókoscit. Szóval minden ilyen apró, cseprő famunkát, amire az embernek szüksége van a háznál. A tolókosci kiseded készség: T alakra összerótt két fadarab, melynek három végébe olyan ötkoronás forma nagyságú kereket vés a mestere, a vízszintes felére pedig karfát illeszt, hogy abba fogódzon a gyerek. Ilyenformán bátorságot nyer s amint apró lábaival lépne, a tolókosci halad, szép lassan, mintha mondaná: csöndesen kis baba, vigyázz kis baba! . . . Divatját múlt szerszám ez ma már. Paraszti helyen lát még az ember itt-amott vasárnap délutánokon, mikor kiviszik a gyereket is, tolókoscit is a ház elébe s úgy nézik a fiatal házások szívükből sugárzó derjüvel a gyerek röpködését.

Hát mondom, mindezekkel az öreg Csiribis Jánoshoz megyünk s a kérgecs, deresfejű ember el is készít mindent.

Jó erősen; nem mai mód szerint . . . Valahányszor látom ezt a fogahullajtott öreg embert, akiben biz' nem igen rokkan meg magas kora dacára sem az akaraterő, eszembe jut a mai vásár, melynek zsvájában köznapi szemmel meg se látjuk, hogy minő mohón ad, vesz, cserél, berél az élet. Körülnézünk s azt vesszük észre, hogy uramfia, ez is, meg amaz is tökéletesen megváltozott. Ez sincs már úgy, mint azelőtt a mi gyermekkorunkban volt. Ez is, az is eltűnt, mint a virág hamva . . .

Igy pusztulnak a mesterségek is. És velük a Csiribisék tipikus alakjai. Ime, itt van a szürszabótság. Szegeden, a nagy alföldi városban, mindössze két ember folytatja ezt a hajdanta jól jövedelmező mesterséget. Egy remekes mester meg a fia. Persze, mert ma már a paraszt is „módisabb” ruhára szánja a fejét. Meg azután a leánykérés is más módon történik, mint azelőtt. Régebbi időben szürben mutatkozott be a parasztleány a lányos háznál, olyképp, hogy a „cifra” szűrt a pitvarban nagyta, míg ő odabent tetszelgett a lány előtt. Ha azután bevált: a szűrt ott találta a helyén, ha pedig nem kellett, akkor kiakasztották az eresz alá. Nem kellett se jót, se rosszat mondani az örömapának, megértette a legény, hogy nem kell belőle egy falat se, Ebből a jóízű humorból ered voltaképen az a szállóige is, hogy: kitették a szűrét. Itt van-

nak továbbá a sarkantyusok, a csattosok, kikkől, irmagul se lehet már találni. Ezeket tökéletesen elsöpörte a gyár. Azután meg a kelmefestők, a takácsok, micsoda jövedelmező mesterségek voltak. Hja, a szép, a jó és tartós festőtől való ruhának azonban letűnt a napja rég. Azután meg itt vannak a hajóácsok. Ezt a foglalkozást nem is olyan nagyon régen büszkeséggel vallotta a mestere. A Tisza szőke porondján, ahol negyven év előtt száz meg száz kéz kopácsolta a vízi járműveket, ma csak itt-amott lehet látni egy-egy guggoló vagy háton fekvő embert „varni” a hajó fenekét. Így vagyunk a timárokkal és bocksorokkal is. Kinek kell ma már a bocksor . . . Az oláhnak; de talán annak se. Valamikor kubikus embert el se lehetett képzelni bocksor nélkül, ellenben most fejlelés csizmában nyikorogtatja a soványan fizető talicskát.

Szakasztottan így vagyunk a barkácsoló emberrel is. Vesz, pusztul, mint a sereglye. Az ősi mesterségnek ezt a kimuló alakját a kézműipar szorítja ki. Az asztalos vagy a bognár akad meg a munkáján és „kontár” címen eltöltja a foglalkozástól. Hát jól teszi . . . Haladnunk kell, tökéletesednünk kell, Mégis, tudja a jó Isten, megérinti valami a lelkünket és olyasformát érezünk, mint amikor újjainkon marad a pillészárny himpora. Miért is vettük el a mesterségüket? . . . Miért engedjük őket kiker-

Megvagyunk győződve, hogy e felhívás nem lesz a pusztaságban elhangzó szózat, s visszhangra találandó, s nemcsak a kereskedelmi ifjuság, hanem az iparosok táborából is mind többen fognak seregleni a Magyar Dalkör szép lobogója alá.

Adja Isten, hogy úgy legyen!

Magyar Dalkör közgyűlése.

Az Orsovai Magyar Dalkörnek f. (1905.) év december hó 6-án este 6 órakor Orsován, a régi iskolaépületben tartott közgyűlése a következőképpen folyt le: Jelen voltak Kopeczek Ferenc elnök, Mihalik Sándor alelnök, Lázár Gyula ideigl. titkár, Szmicheusz János karnagy, Fazekas József pénz- és szer-táros, dr. Székely Mihály egyes. ügyész; továbbá Erdeky Matild, Fazekas Gizella, Rizler Vilma, dr. Horváth Árpád, Kiek Vilmos, Kiss Elemér, Munteán Péter, Nobel Mór, Orelli Zoltán, Ritter Károly, Siba János, Thyry Lajos, Würsching Frigyes és Gáspárdy Aladár, stb. stb. tagok.

Tárgy:

1. Elnöki megnyitó.
2. Titkári jelentés.
3. Pénztáros jelentése.
4. Számadás megvizsgálása.
5. Tisztikar felmentése; választás.
6. Működési program megállapítása
7. Indítványok.

1. Kopeczek Ferenc elnök üdvözlővén a jelenlevőket megnyitja a közgyűlést és felkéri Lázár Gyula id. titkárt a titkári jelentés felolvasására.

2. A titkári jelentést a közgyűlés tudomásul veszi azzal, hogy az egész terjedelmében az Orsovai Hírlap legközelebbi számában közöltessék. (Lásd lapunk más részében.)

3. Fazekas József pénztáros jelentésének és a számadásoknak felülvizsgálására a közgyűlés Nobel Mór és Gáspárdy Aladárt küldi ki, addig is elnök a közgyűlést felfüggeszti.

4. Elnök a gyűlést újból megnyitván, Gáspárdy Aladár jelenti a köz-

gyűlésnek, hogy a számadások rendben találtak. 1090 K. 54 f. bevétellel szemben 469 K. 42 f. kiadás all, így tehát a Dalkör vagyona 621 K. 12 f. Ebből 127 K. 21 f. takarékpénztárban, 40 K. be nem váltott nyugtáiban és 453 K. 91 f. készpénzben van meg.

A közgyűlés a pénztárosi jelentést tudomásul veszi és pénztárosnak a felmentvényt megadja.

5. Elnök megköszönvén a tisztikar iránti bizalmat, kéri a felmentvény megadását és az új választáshoz korelnök kijelölését.

Megadatik, korelnöknek Würsching Frigyes választatik meg.

Würsching Frigyes korelnök indítványára a közgyűlés Kopeczek Ferencet egyhangulag újra a Dalkör elnökévé választja.

Kopeczek Ferenc újonnan megválasztott elnök vezetése alatt megejtetik a választás és ennek eredménye a következő:

Ügyvivő alelnök: Dr. Horváth Árpád

Ügyész: dr. Székely Mihály.

Titkár: Gáspárdy Aladár.

Karnagy: Szmicheusz János.

Pénztáros: Fazekas József.

Szer-táros: Siba János.

Választmányi tagok: Koch Mihály, Komjáthy Sándor, Lázár Gyula, Mihalik Sándor, Orelli Zoltán, Ritter Károly, Siposs József és Würsching Frigyes.

Pottagok: Boksay Gusztáv és Adám Sándor.

6. A működési program megállapítása a választmányra bízatik.

7. Az indítványok során Gáspárdy Aladár indítványozza új alapszabályzat észítését.

Elfogadtatik és az előkészítő munkálattal a választmány bízatik meg.

Mihalik Sándor indítványa, hogy a Dalkör 200 koronát kössön le a „Magyar Ház” alapja javára, — elfogadtatik.

Lázár Gyula indítványozza, hogy a Casino kéressék fel, engedné át az ének próbákra a Casino tanácstermet, egyúttal javasolja az énekpróbáknak este 8-kor való kezdését.

getni a magyar világ színteréről . . . ?
Összesorol a szívünk, amidőn fájdalmas tehetetlenséggel nézzük az új idők mint csavarták ki kérges tenyerükből a kenyérkereső, régi magyar szerszámokat. Az őstermészet iparosa volt mindenik. Vagy nem az, amidőn kiválik a tömegből egy ember, akinek soha oktató mestere nem volt, soha nem tanította senki semmire és ma kenyérkosarat fon régi gyékényből, holnap szakajtót, készít, valamelyik napon pedig lócsöt farag, azután ha eltörik a fegyverágy, diófából készít másikat, de szakasztottan olyant, aminő a régi volt. Még a hajszálvonás is ugyanolyan rajta. Ha pedig nincs tenivalója, kapja magát és addig barkácsol, míg egyszer csak nóta zendül föl a most készült citerán, amit ludtollal cincogtat, hangjára pedig vasárnap délutánokon összecsendül élvezni a szomszédság. Most meg eszimat javít; ha meg a vályogfal dől ki, ő lesz annak is a mestere, a zsindeletet szintazonképen az ő keze javítja meg. És így csinál mindent, ami kezeügyébe kerül. A hordot is szétveszi, hogy megtisztogassa belül-ről; az óra ha megáll a falon, azt mondják a gyerekek otthon: nézsd már meg a Csiribissel, mi lelte. És megnézi. Azután addig szuszog rajta, addig próbálgatja, amíg meg nem indul a megsárgult öreg faóra.

Pedig nincs szerszámja, jóformán csak bicska az, amelynek segítségével el tud jutni a munkája végéhez. Továb-

bá van egy két kéz vonója, szekercéje, fűrész, vésője, fúrója és végül egy kecskelába. Ezek tehát azok, amik a barkácsoló ember elméjét és kezeügyességét kísérik. A kecskeláb lehet csupán az, ami nem általánosan ösmert szerszám. Mert ez is igen régi időből ered, a régi időkbeli való dolgok pedig ma már lassankint kimennek a forgalomból. A kecskeláb, mely, azt hiszem, a gyalupadot pótolhatta annak előtte, lábbal ellátott padszerű tákomáry. A közepe táján van az úgynevezett kecskefej, amivel — a láb segítségével — leszorítja az ember azt a fadarabot, amit a kézzel-nóval megfaragni akar. Ezen a kecskelábon inkább a nagyobb darab fák faragását vagy formázását végzi a barkácsoló ember.

Nos tehát ilyenek a Csiribis-féle alakok. Így dolgoznak, így válnak hasznára az embereknek anélkül, hogy őket valaki erre tanította volna, vagy sarkalná a munkára. És ami szintén a fölemlítendő közé tartozik: rendszerint szerények. Gondolkoznak és kurtán beszélnek. Úgy nőnek föl odakint a tanyák között vagy a város külső részeiben, mint a többi emberek, mindazonáltal nincs meg bennük az a természet nyersesség, ami a kintlakók sajátja. És egy nemét a tartózkodásnak tapasztaljuk náluk, mintha a fölényük követelné ezt az ősztonszerű hüvosséget . . .

Úl a barkácsoló ember a kecskelábon és a kétkézsvonóval fiatal sárga akác-

A közgyűlés az első indítvány tárgyalását a választmány, a másodikot a működő tagok hatáskörébe utalja.

Thyry Lajos indítványozza, hogy időközben városunkba költözött és az énekben, zenében járatos hölgyek a Dalkör tagjaivá személyesen kéressenek fel.

Elnök ezt a feladatot magára vállalván, a közgyűlést berekeszti.

Jelentés a Magyar Dalkör működéséről.

Az „Orsovai Magyar Dalkör 1904-1905 évi működéséről a következőket bátorkodom a mélyen tisztelt közgyűlés előtt jelenteni:

A Magyar Dalkörnek itt, országunk ezen exponált helyén igen jelentőségteljes hivatása van. Összehozni a magyar társadalmat, kellemes szép dalokkal gyönyörködtetvén, annak lelket adni s a magyar nyelvet ez úton is terjeszteni.

Az „Orsovai Magyar Dalkör“ ez évben hivatását igen szépen betöltötte. Több házi estélyt, egy nagy hangversenyt és egy hazafias ünnepélyt rendezett,

A házi estélyek célja volt városunk társadalmát havonként legalább egyszer összehozni, nekik néhány magyar dal, egy pár monolog stb. által rövid szórakozást nyújtani.

Ezen estélyek igen szépen sikerültek s igazán kellemes szórakozást nyújtottak azoknak, kik itt részt vettek. Itt volt városunk színe java s mindenki jól érezte magát. Az estély rendszeren 3-5 óráig tartó táncal végződött.

Nagyobb s igazán művészi színvonalon álló hangversenyt dalkörünk március 4-én rendezett. Ennek programja a következő volt:

I. rész:

Liszt Ferenc: 12. Rhapsodia, zongorán előadja Teszák Gyula úr.

Eysler Ödön: Madárdal a „Vándorlelegény“ operettéből. Eneklí Kiss Elemérné úrnő, zongorán kíséri Teszák Gyula úr.

fa-törzset nyeseget. A pipa a szájában, keskeny szélű kalapja a feje búbján.

— Mi lesz ebből, János bácsi?

Az öreg fölneéz, fekete karimájú kezek szemüvegével olyan, mint egy kopott bagoly.

— Mi lesz? — mosolyog.

— Mi?

— Hát kerék, kérem szépen — feleli fréfásan.

Kerek? . . . Áll meg az ember gondolata és akaratlanul is esóválja hozzá a fejét. Nem lehet . . . Nem így fognak a kerékhez. Vagy tréfál, vagy föllent most az öreg.

— Kerek, kerék — erősítgeti, amint látja hitetlenségemet. — A Ferenc . . . ösméri, úgy-e kérem, a Szabó Ferenc cimborám kereké.

— Értem no . . . Faláb lesz.

— Az . . . — nevet szeliden a barkácsoló ember.

Aztán később beszédbe kezd:

— Most lösz ötven esztendő házas, hát mögkért, hogy csináljak neki egy új lábat . . . Avval akar a templomba menni

— Új lábbal?

— Újjal . . . Hát csinállok neki, legyen meg az öröme. Úgy sé soká gyönyörködik benne . . . Öreg már, a hetven felé ballag.

— Hetven felé? . . . Nem látszik meg rajta.

— Biz' ott lépködünk mink, uram . . . Mikor volt az Isten szerelméért a

Alard D.: Hegedűverseny (G-dur). Előadják Ruzicska Károly és Orelli Zoltán urak, zongorán kíséri dr. Székely Mihályné úrnő.

Kohler Ernesto: Visszhang. Eneki Ozanics Antalka úrnő; hegedűn Orelli Zoltán úr, zongorán dr. Székely Mihályné úrnők kísérik.

Prónai és Szent-Gály: Rákóczi zászlója. Melodráma, zongora-, hegedű-, celó-, harmonium- és vegyeskarkísérettel. Szavalja dr. Székely Mihály úr.

II. rész:

Eljegyzés lámpafénynél. Operette egy felvonásban. Irta: Offenbach. Személyek: Péter, haszontéves Kiss Elemér úr. Juliska, unokahuga Szalay Irénke úrnő. Sára, fiatal özvegy Ozanics Antalka úrnő. Kata, birája Munteán Péter úr. Pórok, pórnők. Történik egy tiroli faluban, Péter udvarában.

Már a fényes műsorból is meglátjuk, hogy ezen hangverseny magasabb színvonalon állott. Minden egyes szám rendkívül nagy sikert aratott a hallgatóság gyönyörködve annyi művészet-től szinte nem akaró tapsviharral jutalmazta meg a működőket. Ha a szereplők legjobbjait ki akarnám emelni az összest fel kellene sorolnom, mert mindenki a legjobban játszott. Másnap hangversenyünk két száma: Eljegyzés lámpafénynél és Rákóczi zászlója megismételtettt.

Harmadik működése a dalkörünknek a március 15-diki hazafias ünnepély volt, mely kellemetlen esős idő miatt az Arany Szarvas vendéglőben tartott meg. Az ünnepélyt dalkörünk ez idén az „Orsovai férfi dalegylet” bevonásával rendezte, mely a szótartat énekelte. A Magyar Dalkör az Isten áldd meg a magyart, a Talpra magyart s a Kosúth dalt adta elő. A Talpra magyart s egy alkalmi költeményt Hollósy Odön színész úr szavalta el lelkésítő hatással. Az ünnepi beszédet Ivácskovics Sofron határszéli rendőrtisztviselő úr tartotta.

A teljesen zsúfolásig megtelt teremben levő embertömeg legnagyobb részében idegen ajkú s a szép dalok, szónoklat s

kápolnai csata, akkor voltunk tizenhét esztendő fűkők.

— Hát maguk is voltak ott? — kérdeztem az öregtől.

— Mink? — villanak meg hirtelen a szemüvegek. — Voltunk bizon, még pedig lóháton. . . . Az volt ám csak az élet, uram, nem ez a nyavalyáskodás.

— Nono. . . . De az öreg Szabónak a lábába került, úgy-e?

— Abba — feleli szomorúan az ember. — Ott lütte el az ágyú a szemem előtt, mintha most is látnám. . . .

Lassankint fölmelegszik az öreg homvéd. A kétkézvonót leereszti, rákönyököl az akácfatörzsre és úgy bámul maga elé. A lelke már nincs itt; visszazállt az ötvenhárom év előtti zivataros időbe. Ott van a kápolnai síkon. Talán a dobpergést, a trombitaharsogást is hallja. És látja azt a fenséges képet, amidőn jajszó, halálhörgés, a megszilajodott paripák nyeretése tölti be a füstszagú levegőt és a mező magyar huszárok vértől párolog, kik leborulva az édes anyaföldre, most mondják el honszerelmük utolsó vallomását: Teértem haltunk meg!

Később visszakerül az öreg, az arcán, mintha az ellobant tűz pirja ragyogna, a szemében pedig régi, ma már ösmeretlen láng fénylene, fölindult, reszkető hangon mondja:

— Máriássy a század élére állt s mintha az oroszlan srólt volna, azt mondta;

a lelkésítő szavaltatok őt mennyire megváltoztatják. Szívéből éljenez, ünnepel ő is s zajos tapsviharral fejezi ki a a mondottak s a szép magyar énekek feletti tetszését.

Ezek után még szükségesnek tartom azon vezetők neveit is felemlíteni, kik dalkörünknek ezen sikereit buzgó fáradozásuk által biztosították. Ezek: Dr. Székely Mihályné öngagsága és Mihalik Sándor alelnök úr.

Dr. Székely Mihályné öngagsága volt az, ki úgy szólván teljesen egyedül óriási fáradozások árán szervezte s készítette elő a nagy igazán művészi hangversenyt. Hogy milyen nagy feladatot teljesített ő ezáltal, az látható volt már abból is, hogy a szereplők közül egész művészeket képezett. Mekkora kitartás s fáradság kellett ehhez!

Mihalik Sándor alelnök úr pedig egyrészt az előbb említett kedves házi estélyek rendezésével s másrészt az egyes dalok betanításával szerzett érdemeket.

Midőn én itt a dalkör nevében azért nekik hálás köszönetet mondok, kérem őket ezen hazafias missio teljesítését vállalják továbbra is magukra, mert ha ilyen vezetők kezében van dalkörünk sorsa, ezáltal annak élete, jövője s felvirágzása már is biztosítva van.

Hálátlanok lennék végül, ha a mélyen tisztelt működő tagoknak s különösen annak bájos és kedves magneseinek is buzgó működésükért köszönetet ne mondanánk. Kívánjuk, legyenek ők is minél tovább ily vonzó tünderei dalkörünknek, gondoljanak azon hazafias szent célra, melyet ez által szolgálhatnak. Az Isten éltesse őket.

Jelentem végül Fekete Károly volt dalköri titkár és működő tag, Szijártó Ferenc karnagy és szintén működő tag, Chrenoczy Nagy Antal pártoló és választmányi tag és dr. Fanto Emil pártoló tag urak kilépését. Előbbi 3 tag városunkból áthelyeztetett.

Szijártó Ferenc volt karnagy dalkörünk választmányától el is búcsúzott, midőn Kopeczek Ferenc elnökünk

— Most mutassátok meg, fiaim, hogy Miklós-huszárok vagytok!

Olyanok lettünk, mint a fiók sasok. . . . A vérünk tüzet vetett, mikor láttuk, hogy a püspöki pusztá aklai mellől kirohan egy dragonyos osztály. . . . Szerrettünk volna rájuk rohanni, mint a macska az egérre, a lovaink is az ég felé akartak szaladni, de várni kellett a parancsra. A „roham” szó után azután neki vágunk a dragonyosoknak és megmutattuk amúgy istenigazából, hogy milyenek a Miklós-huszárok. . . . Tudja uram, egy ilyen ütközet szászor szebb, az ember esküvőjénél. . . . Belát ilyenkor a mennyországba és hallja az angyalok énekét. . . .

Nehéz sóhaj szakad föl az öreg melléből s úgy mondja később:

— Ekkor maradt el az én katona pajtásom az egyik lábától.

Egyszerre eltűnik a fény az öreg arcáról. Megtörölvén nedves szemét, megmarkolja a kézvonót és tovább faragja a fatörzset. A pipából vidáman tódul kifelé a szürke dohányfüst.

*

A rákövetkező vasárnap kopog Szabó Ferenc az ablakom alatt. Kizöldült kabátján surolt rézmedália fénylik, az arca leborotválva, megy az új falában a templom felé. Utána levendulazagú, fehér kendővel összetöpörödött, öreg asszony lépked.

megható beszéd kíséretében nyújtotta át sok évi buzgó fáradozásaiért dalkörünk ajándékát, egy csinos tintás készletet s egyszersmint jegyzőkönyvi köszönettel fejezte ki elismerését dalkörünkben az ő karnagyi vezetése alatt felmutatott szép eredményekért. *László Gyula.*

HIREK.

A lap kiadóhivatala Handl Józsefné nyomdájában van, miért is mind az előfizetési pénzek, mind a lap megrendelésére s expedíálására vonatkozó jelentkezések és felszólamlások, valamint a hirdetések oda intézendők.

Előfizetési ár:

egy teljes évre . . . . . 8 K.

fél évre . . . . . 4 K.

negyed évre . . . . . 2 K.

Kérjük a t. közönséget, hogy lapunkat erkölcsileg és anyagilag támogatni szíveskedjék.

A Magyar Dalkör választmányi gyűlést tartott e hó 10-én d. u. 3 órakor a Casino helyiségében, melyen *Kopeczek* Ferenc elnöke alatt 2 tag kivételével az összes tagok résztvettek.

Itt a következőket határozták: Az új alapszabályzat előmunkálataival Gáspárdy Aladár és Mihalik Sándor bizattak meg. Kopeczek Ferenc elnök felajánlotta a választmány, hogy a Takáts szálloda egyik szobáját a dalárda céljaira saját kibérli; átiratban felkéri a casino választmányát, hogy az énekpróba megjelenő tagoknak és azok kísérőinek engedje meg a Casino termeibe való belépést. Ezáltal a dalárdatagok kényelme és a próbák zavartalan menete volna előmozdítva. Elhatározottat a múlt évadban oly jól bevált házi estély és egy farsangi nagy hangverseny rendezése, továbbá a nemzeti ünnepeken való részvétel. Az elnökség átir a kereskedelmi ifjak egyesületének, hogy tagjai a Magyar Dalkörbe pártoló, illetőleg működő tagokul belépjenek. Pártoló tagoknak felvételtek: Adám Sándor mk. erdő-pénztárnok, Bogsay Gusztáv mk. főerdész és Dr. Schwartz Tivadar községi orvos. Miután még a pénztáros és szertáros jelentéseiket megtették, elhatározta a választmány, hogy az első házi estét f. hó 16-án szombaton este rendezze az Arany Szarvas szálloda termében. Egy vigalmi bizottságot is létesített a választmány, melynek tagjai Gáspárdy Aladár, Dr. Horváth Árpád, Kiss Elemér, László Gyula és Mihalik Sándor.

Casínói választmányi gyűlés

volt e hó 12-én Würsching Frigyes elnöke alatt, melynek legfontosabb tárgyát a Magyar Dalkör azon átirata képezte, melyben kérte a Casinót, hogy engedje meg, miszerint a dalkör próbáit hetenként kétszer este 1/2 9 órától a kaszinó helyiségében tarthassa. A választmány egyhangulag megadta az engedélyt arra nézve, hogy a dalkör tagjai az ének próbák közti szünetekben a kaszinó helyiségeit használhassák. Ezután megállapították a jövő évben hozandó lapok jegyzéke. A régiéket maradnak.

A lapok elárverezése dec. 20-án (szerdán) este 6 órakor lesz. Uj kültagül felvételtek Lengyel Géza zsupanecki segédjegyző.

A Magyar Dalkör első házi estéje e hó 16-án az *Arany Szarvas* szálló nagytermében lesz. Az elnökség közölni teszi, hogy ez estére a dalkör iránt érdeklődő közönséget szívesen látja. Beléptidij nincs, de ehelyett hozzon a közönség magával jó kedvet. Különben az elnökség gondoskodott egy kis programról. Hogy a tánc nem marad el, arról fölsőlegesen beszélni. A hölgyeknek előre megsúgjuk, hogy a fiatal urak már készítik lábaikat, így tehát nem igen lesz petrezselyem árulás. A hölgyek egyszerű ruhákban jelenjenek meg.

Esküdtek 1906. évre. A kir. törvényszék mint esküdttörzs Karánsebesen a jövő évre következő orsovai lakosokat sorsolta ki esküdtekül.

Rendes esküdtek:

Boksay Gusztáv, Böhm Albert, Fojtovich János, Gonda Konrád, Gróf Samu, Hilf Béla, Kick Nándor, Klug Adolf, Krebesz Ferenc, Láhner István, Lózsa István, Molnár János, Oláh Kálmán, Papp Ignác, Perlesz Salamon, Policzer Armin, Popovits János dr., Prépost Albert, ifj. Raichl Sándor, Reutter Miklós, Róth Lajos, Skuts Jakab, Stadler István, Szál József, Székely Mihály dr., Szentgyörgyi Sándor, Szerka Szilárd, Tinagl János, Warró Károly, Würsching Frigyes.

Helyettes esküdtek:

Almán Lajos, Bauer Róbert, Biczók Imre, Brodmann Vilmos, Csánky Lajos, Cseh István, Eckstein Henrik, Fazekas József, Haiduschka Nándor, Hilf Béla, Horváth Árpád dr., Iritz Dávid, Kirchner György, Ökrös András.

Késelés. E hó 10-én este az „Arany csillag” nevű korcsma vendégei jó kedvükben parázs kis verekedést rendeztek, mely alkalommal *Czárin* nevű vendég a békéltető korcsmárost: *Szenenky* Dömét késével kétszer megszurta. A tettést a rendőrség a kir. járásbírósnak büntetés céljából átadta.

Torokgyik Zsupanek községben.

A gyermekek réme: a difteritisz Zsupaneken föllépett. Egy iskolás leányka fekszik benne. Jó lesz óvakodni.

Árlejtési hirdetmény.

A lugosi m. kir. pénzügyigazgatóság f. évi november hó 19-én 75658/I.1905. szám alatt kelt rendeletével engedélyezvén, hogy a vodicai m. kir. vámkiengedélségnél levő kocsi szín és árnyékszék tataroztassék, alulirott hivatal az ebből felmerülő munkálatokra a f. év vámhivatal irodai helyiségében 1905. év december hó 28-án tartandó nyilvános árlejtést hirdet.

Az összes munkálatokra nézve a kikiáltási ár 164 korona.

A kikiáltási ár 10 % az árlejtésben részt venni szándékozók által bármely állam pénztárnál bánatpénz gyanánt előlegesen leteendő.

Az érdekeltek készletesebb felvilágosítást kaphatnak alulirott hivatalnál a hivatalos órákon belül.

Orsova, 1905. évi december hó 8-án.

M. kir. fővámhivatal.

Szál J. József, Orsova.

Tisztelettel értesíti a t. közönséget, hogy a Müller-féle házban Koronauca 426. szám alatt

bornagykereskedést és cseréptégla raktárt

vezet, miért is legjobb minőségű fehér asztali, rizlingi, katarka és muskatály valamint kitűnő minőségű siller borait ajánlja.

Az adózatlan bor ára literenként 38 fillértől felfelé. Megadózott bor palackokban 50 fillér.

Az elsőrendű nagy fedőcseröp ára 28 korona (1000 drbként.)

Az elsőrendű normális fedőcserép ára 26 korona (1000 drbként.)

**Ugyanott sóshal 60-80-100 koronáért
és friss hal középfajú 100-120 „
„ „ nagyfajú 150-200 „ } 100 klgként kapható.**

Nagyban való vételűl olcsóbb árak.

Egy tágas ház

nagy udvarral, gyümölcsös- és konyhakerttel, kiadó. Az orsovai iparos-testület karánsebesi utcai és eddig Heiduschka Ferdinánd szállító úr által lakott háza 1906. január 1.-től 3, vagy több évre bérbeadó. Közelebbi felvilágosítás Szegetzky Vilmos, Wittmann János pékmester uraknál bármikor kapható.

HANDL JÓZSEF

ORSOVA

**KÖNYVNYOMDÁJA,
PAPIR-, IRÓ- ÉS RAJZ-
SZER KERESKEDÉSE**

* * AJÁNlja * *

**MINDENNEMŰ NYOM-
TATVÁNYAIT ÉS TAN-**

== SZER ==

= FELSZERELÉSEIT. =

Az „Orsovai Hírlap“-ban közölt hirdetések a legjutányosabban számíttatnak.